

Садржај

Увод	3
1. Биографија	4
2. Сонетни венац	6
3. Здрављица	8
4. Опроштај с младошћу	9
5. Мemento мори	11
Закључак	12
Литература	13

Увод

Романтизам је културни и политички покрет који је настао у Британији и Немачкој крајем 18. века, као реакција на рационализам и неокласицизам у којем се потенцирају осећања и слобода индивидуе у супротности са традицијом неокласицизма који потенцира подвргавање осећања и слобода стереотипима. Будући да је романтизам посебан начин осећања и схватања природе, јављају се различите тенденције у свакој од земаља на коју се покрет ширио и у којој се развијао. Уметнички израз романтизма је обухватао практично све уметности.

Јавља се проблем јединствене дефиниције појма романтичарског феномена - романтизам није настао истовремено у свим земљама, нити из истих побуда; није био искључиво књижевни или културни феномен; нити је друштвена, политичка, културна и књижевна ситуација у свим земљама у време његовог настанка била истветна. Романтизам је настао из нагомилане емоционалне и интелектуалне енергије, али није донео готов програм – не јавља се као формулисана књижевна и естетичка самосвест, која публици саопштава само резултате свог лабораторијског експериментисања, већ непосредно износи у јавност сам процес експериментисања песничким феноменом и његовом самосвешћу. Такође, романтизам је прошао кроз низ промена и у субјективној свести својих представника.

Један од представника романтизма је и словеначки песник Франц Прешерн. Словеначки романтизам је трајао нешто краће, свега двадесетак година (до 1848/49), имао је мањи број представника и био нешто другачијег карактера него у другим јужнословенским књижевностима. То није ништа необично ако се има на уму да је романтизам у европским књижевностима први национално потпуно издиференциран покрет, што подразумева да у свакој књижевности обично има неке своје специфичности.

1. Биографија

Прешерн је рођен 1800. године у селу Врби, у тадашњој Аустрији. Основну школу је завршио близу свог родног места, а гимназију у Љубљани. Права је учио у Бечу, живећи оскудно. Радио је упоредо као наставник у једном васпитном заводу за племићке синове, а када је изгубио то место, јер се огрешио о строге религиозне назоре те школе, био је домаћи учитељ. По завршеним студијама Прешерн се вратио у Љубљану као доктор права. У почетку је служио бесплатно као млад чиновник у државној администрацији, потом је дао оставку и радио као адвокатски приправник у Љубљани. Касније је положио и адвокатски испит, али се његове материјалне прилике ни тада нису побољшале. Судбина никада није била наклоњена овоме великом песнику: живео је у бедности до краја живота. Напаћен и разочаран, умро је 1849. године у Крању.

Прешерн је у животу имао једног великог пријатеља. То је Матија Чоп, његов друг из детињства. Чоп је био слободоуман и напредан дух, веома учен. Он први отворено и смело устаје против назадних и старинских схватања о књижевности, и својим талентом и великим знањем брани народни језик и народну поезију. Поред осталих, он је са Прешерном кренуо песнички алманах „Kranjska čbelica“, у којој је Прешерн објавио своје прве песме. Назадни клерикални и

аустрофилски духови бунили су се против Чопових идеја и против Прешернове еротичне поезије, али је омладина била уз Чопа и Прешерна. Чоп је у Прешерну видео великог песника, зато га је бранио и потстицао на стварање; Прешерен је опет у њему нашао свога учитеља и друга у борби. Чопова смрт је за њега била велики удар. Он му посвећује спев Крштење код Савице и елегију у спомен Матије Чопа.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com